

การศึกษาวិเคราะห์การจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสาขาวิชาศิลปะการแสดงใน สถาบันอุดมศึกษาไทย

An analytical the student affairs of performing arts in Higher Education

สุรินทร์ เมทะนี¹

¹คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the management and satisfaction of student activities in the field of performing arts. The sample used in the study was to the administrators in the Faculty of Student Affairs, 3 students, 90 students, 30 graduates, total 123 people. To collect the data a semi-structured interview and survey questionnaire were used for the participations. The data were analyzed quantitatively and qualitative statistics used in data analysis were descriptive statistics, percentage and SWOT analysis. The research found that student organization structure. The Vice President for Student Affairs is responsible for the activities that students are most interested in. Arts and cultural activities 33.33% of the academic work is done in 23.33% and 20.00% in the general activity. Overall, the research found that there is a weakness in the development of student affairs, such as budget and environment.

Keywords: Student Affairs; Performing Arts; Fine and Applies Arts

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานและความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในระดับสาขาวิชาศิลปะการแสดง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้บริหารในฝ่ายกิจการนักศึกษา ระดับคณะ จำนวน 3 คน นิสิตนักศึกษาจำนวน 90 คน บัณฑิต 30 คน รวมประชากรทั้งหมด 123 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ และการวิเคราะห์ SWOT ผลการวิจัยพบว่าโครงสร้างองค์กรนิสิตนักศึกษา มีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาทำหน้าที่รับผิดชอบสูงสุดกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาสนใจมากที่สุดคือ กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 33.33 กิจกรรมด้านวิชาการคิดเป็นร้อยละ 23.33 และกิจกรรมส่วนกลางคิดเป็นร้อยละ 20.00 ภาพรวมของการวิจัยพบว่ามีจุดอ่อนที่ฝ่ายพัฒนากิจการนิสิตนักศึกษาต้องนำไปปรับใช้คือด้านงบประมาณ และ สิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ: กิจกรรมนิสิตนักศึกษา; สาขาวิชาศิลปะการแสดง; คณะศิลปกรรมศาสตร์

บทนำ

นิสิตนักศึกษาคือทรัพยากรสำคัญของสถาบันการศึกษาที่จะพัฒนาและเจริญเติบโตไปเป็นพลเมืองของสังคมโลก และสร้างปัจจัยพื้นฐานในการดำรงประชาคมโลกอย่างยั่งยืนต่อไป การให้ความสำคัญต่อกิจการนิสิตนักศึกษานับเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่จะสร้างแนวคิดให้นิสิตนักศึกษาได้ตระหนักถึงความเป็นตน ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐ และเอกชนปัจจุบันต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนานักศึกษามากขึ้น จากเดิมในอดีตที่มุ่งเน้นการบริการนักศึกษาเป็นหลัก แต่ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสคิดเอง ทำเอง โดยการสนับสนุน อำนวยความสะดวกจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาให้การสนับสนุนอยู่ในปัจจุบัน สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคน (นักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา) ให้มีความรู้คู่คุณธรรม และมีความสุขในสังคมอุดมปัญญา รวมถึงแนวทางการพัฒนาเยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดขึ้นเป็นกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551 – 2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานกิจการนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541) โดยกำหนดประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ 6 ประเภท คือ 1) กิจกรรมส่วนกลาง 2) กิจกรรมวิชาการ 3) กิจกรรมกีฬา 4) กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม 5)

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ 6) กิจกรรมนันทนาการ สถาบันอุดมศึกษาต่างมีนโยบายที่สนองตอบมาตรฐานดังกล่าว โดยการจัดให้มีองค์การ หรือสโมสรนิสิตนักศึกษาในทุกสถาบันฯ และมีการแบ่งประเภทกิจกรรมออกเป็นประเภทต่างๆ ตามมาตรฐานงานกิจกรรมนักศึกษา โดยส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสออกแบบกิจกรรม ตามความต้องการของนิสิตนักศึกษา ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ และการอำนวยความสะดวกจากสถาบันการศึกษา

กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นที่ยอมรับในสถาบันอุดมศึกษามาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ว่ามีประโยชน์ สามารถนำไปสู่การพัฒนานิสิตนักศึกษาได้ มีทฤษฎีทางด้านนิสิตนักศึกษาที่ได้รับความนิยมในการนำมาอ้างอิงคือทฤษฎีการพัฒนานิสิตนักศึกษาของซิกเกอร์ (1969) ที่กล่าวถึงกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาของนิสิตนักศึกษา นอกจากนี้ยังมี ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษา (The Theory of Student Involvement) ของ แอสติน (1984) และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคณะ (2527) ทำการวิจัยเรื่อง “นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเจริญงอกงามและพัฒนากิจการของนิสิตนักศึกษา

การมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษาก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ เพราะหมายถึง ปริมาณของแรงกายและแรงใจที่นิสิตนักศึกษาอุทิศให้แก่การหาประสบการณ์ทางวิชาการ นิสิตนักศึกษาที่มีส่วนร่วมมาก ได้แก่ นิสิตนักศึกษาที่อุทิศเวลาและพลังงานมากในการเรียน ใช้เวลาในสถานศึกษามาก

เข้าร่วมองค์กรนิสิตนักศึกษาต่างๆ อย่างจริงจัง และมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์และนิสิตนักศึกษาอื่นๆ มากในทางกลับกัน นิสิตนักศึกษาที่ไม่มีส่วนร่วม อาจไม่สนใจการเรียน ใช้เวลาอยู่ในมหาวิทยาลัย น้อยไม่ทำกิจกรรมนอกหลักสูตรต่างๆ และมีการติดต่อกับอาจารย์และนิสิตนักศึกษาอื่นๆ น้อย การที่จะทำให้ นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมและเข้าร่วม กิจกรรมที่ได้ออกแบบมาแล้วจะสามารถพัฒนา นิสิตนักศึกษาให้เป็นไปตามลักษณะบัณฑิตที่พึง ประสงค์จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาจะ พัฒนาวิธีการต่างขึ้นมาเพื่อให้ นักศึกษามีความ พร้อมในการศึกษามากที่สุดในสถาบันการศึกษา แห่งนั้น

กิจกรรมนักศึกษาจึงหมายถึง กิจกรรมที่จัด ขึ้นโดยสถาบันการศึกษาของ กลุ่มนักศึกษาใน สถาบัน เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยพัฒนา ตัวของนักศึกษาให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้าน ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดย กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่มีผลต่อ คะแนนในการเรียน อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาสามารถเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ซึ่ง กิจกรรมที่จัดขึ้นในแต่ละ กิจกรรมจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหาร มหาวิทยาลัยตามลำดับ หรือ ความสำคัญของ กิจกรรม โดยมีอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่คอยให้ คำปรึกษาและให้ความดูแลอยู่เสมอ กิจกรรม นักศึกษาจึงเป็นงานส่วนหนึ่งที่ผู้บริหารระดับสูง ภายใต้มหาวิทยาลัยต้องมอบหมายอำนาจหน้าที่ (Empowerment) ให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งเข้ามา รับผิดชอบต่อการบริหาร การควบคุมดูแลงาน กิจกรรมนักศึกษา เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อม

ในการศึกษา และส่งเสริมให้มีพัฒนาการในด้าน ต่างๆ ขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ ขอบเขตของการ ดำเนินงานกิจการนักศึกษา มีรายละเอียดที่ ครอบคลุมไปถึงลักษณะงานต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญ ต่อความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาและนักศึกษา ในด้านความเป็นอยู่ ความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน งานกิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญต่อการ พัฒนาและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษา ให้มี ความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และ สติปัญญา เพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพและการ เป็นคนดีของสังคม แต่ทั้งนี้ กิจกรรมนักศึกษาเป็น สิ่งที่ควบคู่กับการเรียนการสอนตามหลักสูตรตั้งนั้น กิจกรรมนักศึกษา ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมในหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรมนอกหลักสูตร นับเป็นการให้การศึกษาแก่นักศึกษาและช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะในการทำงาน และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี และมีความสุข จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างองค์กรและ กิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา กรณีศึกษา บริบทของสาขาวิชาศิลปการแสดงนั้น งานวิจัยในประเทศส่วนใหญ่เป็นการศึกษาถึงการ พัฒนาทางด้านความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา เป็นส่วนสำคัญตลอดจนการสร้างรูปแบบต่างๆ เพื่อ สามารถนำไปปรับใช้กับโครงสร้างขององค์การนิสิต นักศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด งานวิจัยที่ศึกษา นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงบริหารรูปแบบ องค์การนิสิตนักศึกษาในระดับสาขาวิชาให้มีการ ปรับปรุงโครงสร้างให้ดีขึ้นต่อไป

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษากิจกรรมขององค์การบริหารนิสิตนักศึกษาของสถาบันการศึกษาที่มีความแตกต่างกันเพื่อนำมาเป็นข้อมูลที่สำคัญเพื่อกำหนดเป็นกลยุทธ์การบริหารระบบคุณภาพสำหรับกิจการนักศึกษาสาขาวิชาศิลปะการแสดงในระดับคณะของมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาสภาพการบริหารงานและความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในระดับสาขาวิชาศิลปะการแสดง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประยุกต์ โดยศึกษาจากพื้นฐานงานวิจัยด้านกิจการนิสิตนักศึกษาที่มีผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาหาแนวทางปฏิบัติ (Operational research) มีขอบเขตที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เป็นการมุ่งเน้นรายละเอียดในเรื่องของการศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างองค์การบริหารกิจการนิสิตนักศึกษา การจัดกิจกรรมในบริบทที่ครอบคลุมเฉพาะในส่วนของกิจการนักศึกษาสาขาวิชาศิลปะการแสดง

2. เป็นการศึกษาแบบเจาะจง เฉพาะสถาบันการศึกษาที่ผู้วิจัยกำหนด ความคล้ายคลึงทางด้านอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ไว้ จำนวน 3 สถาบันคือ คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, สาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, สาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. กลุ่มข้อมูลและเอกสาร ประกอบด้วย ข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับกิจการนิสิตนักศึกษา จากหนังสือ บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย คู่มือนักศึกษา เอกสารประชาสัมพันธ์ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

2. กลุ่มข้อมูลบุคคล ประกอบด้วย

1) กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา

2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสภาพปัจจุบันและความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ผู้บริหาร คือ ผู้ที่มีอำนาจสูงสุดรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับองค์การบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในระดับคณะ สถาบันละ 1 คน เนื่องจากตำแหน่งในหน้าที่การบริหารมีความแตกต่างตามโครงสร้างการบริหารงานในระดับคณะที่ต่างกัน ผู้วิจัยเลือกผู้ที่มีอำนาจสูงสุดได้แก่ อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปะการแสดงที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดูแลงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษาและหรือฝ่ายบริหารได้แก่ รองคณบดีกิจการนิสิต และหรือประธานฝ่ายกิจการนิสิตเป็นต้น เลือกแบบเจาะจงสถาบันละ 1 คน รวม 3 คน

นิสิตนักศึกษา สาขาวิชาศิลปะการแสดงในคณะศิลปกรรมศาสตร์ ในที่นี้รวมไปถึงศิลปะการแสดงละครตะวันตก และศิลปะการแสดงละครไทย เลือกแบบเจาะจงเฉพาะ นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 จำนวน สถาบันละ 30 คน รวม 90 คน

บัณฑิต สาขาวิชาศิลปการแสดงในคณะศิลปกรรมศาสตร์ ในที่นี้รวมไปถึง ศิลปะการแสดงละครตะวันตก และศิลปะการแสดงละครไทย เลือกแบบเจาะจงเฉพาะบัณฑิตที่จบการศึกษาใน 3 สถาบันที่ทำการเก็บข้อมูล จำนวนสถาบันละ 10 คน รวม 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวิเคราะห์สาระ เป็นแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์สาระสำคัญของประเด็นที่ต้องการศึกษาแล้วทำการสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการนิสิตนักศึกษาที่สอดคล้องกับแนวคิดเชิงทฤษฎีเพื่อสรุปถึงความสำคัญของการบริหารงานและความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในระดับสาขาวิชาศิลปการแสดง

2. แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานและความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในระดับสาขาวิชาศิลปการแสดง ประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สภาพการบริหารงานทั่วไป

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อกิจการนิสิตนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลด้วยแบบวิเคราะห์สาระ ได้แก่ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากเอกสารใช้การวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้ได้ข้อสรุปต่างๆ ในการศึกษาเช่น ประวัติ ปรัชญา ทฤษฎีและโครงสร้างงานกิจการนิสิตนักศึกษา

2. การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และยืนยันข้อมูล ด้วยการเดินทางไปสัมภาษณ์ที่ปฏิบัติงานจริงด้วยตนเอง สัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์ และการส่งข้อมูลผ่านสื่อสารสนเทศเช่น อีเมลล์ และ เฟสบุ๊ค

2.1 ติดต่อนัดหมายผู้ที่จะไปสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ

2.2 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมประเด็นที่ต้องการสัมภาษณ์ไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

3. การรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์ในการจัดกิจกรรมสาขาวิชาในแต่ละสถาบันเป็นบางกิจกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

1. ข้อมูลที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากการสังเกตสัมภาษณ์และการเปรียบเทียบข้อมูลหลักสูตร ใช้การวิเคราะห์สาระ (Content Analysis) เพื่อให้ได้ประเด็นสำคัญของการบริหารงานและความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสรุปประเด็นสาระตามหัวข้อที่ศึกษาคือ

1) ด้านบริหารจัดการ

2) ด้านสิ่งแวดล้อม

3) ด้านอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรม

4) ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอัตลักษณ์นิสิตนักศึกษา

3. ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์ SWOT

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางการพัฒนาโครงสร้างองค์กร และกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในบริบทของสาขาวิชา ศิลปะการแสดง

2. ได้แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรม นิสิตนักศึกษาในมิติสัมพันธ์ด้านต่างๆ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการศึกษาวិเคราะห์การจัด กิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสาขาวิชาศิลปะ การ แสดงในสถาบันอุดมศึกษาไทยผู้วิจัยได้นำเสนอผล การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหาร กิจกรรมนิสิตนักศึกษา ในระดับสาขาวิชา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของ นิสิตนักศึกษาต่อกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในระดับ สาขาวิชา

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหาร กิจกรรมนิสิตนักศึกษา ในระดับคณะ

ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารกิจกรรม นิสิตนักศึกษา ในระดับคณะ โดยการส่ง แบบสอบถามถึง ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาในระดับ คณะ สถาบันอุดมศึกษา ที่มีบริบทในการเรียนการสอนใกล้เคียงกัน 3 คณะ มีข้อมูลดังต่อไปนี้

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใน ระดับผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีวุฒิ

การศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 33.33 ต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 66.67 ตำแหน่งรองคณบดี ร้อยละ 66.67 หัวหน้าฝ่ายร้อยละ 33.33 หัวหน้าสำนักงานร้อยละ 33.33 จำนวนบุคลากรไม่เกิน 10 คน ร้อยละ 100.00 จำนวนนักศึกษาน้อยกว่า 500 คน ร้อยละ 66.67 จำนวนนักศึกษาน้อยกว่า 1000 คน ร้อยละ 33.33

สภาพการบริหารงานทั่วไป มีการกำหนด วัตถุประสงค์ของงานกิจการนักศึกษา , การกำหนด ภารกิจงานกิจการนักศึกษา, กำหนดโครงสร้าง หน่วยงาน, การแต่งตั้งผู้บริหารกิจการนักศึกษา, การวางแผนงานประจำปี, การจัดสรรงบประมาณ ประจำปี, การประเมินผลการดำเนินงาน, ระบบ ประกันคุณภาพ, กฎระเบียบงานวินัยนักศึกษา, อาจารย์ที่ปรึกษา, อาจารย์แนะแนว, บริการอนามัย , การจัดจำหน่ายอาหาร, บริการจัดหางาน,ทุนการศึกษา, บริการนักศึกษาต่างประเทศ, บริการพาหนะรับส่งคิดเป็นอัตราร้อยละ 100.00 สิ่ง อำนวยความสะดวกที่จำเป็น, บริการหอพัก คิดเป็น อัตราร้อยละ 66.67 ห้องออกกำลังกายคิดเป็นร้อย ละ 33.33

ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา กิจกรรมที่นักศึกษาสนใจมากที่สุดคือ กิจกรรม ศิลปะและวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ กิจกรรมวิชาการคิดเป็นร้อยละ 23.33 และกิจกรรมส่วนกลางคิดเป็นร้อยละ 20.00 นักศึกษาที่ไม่เคยเข้าพบอาจารย์ฝ่ายกิจการ นักศึกษาเลยคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ การ เข้าพบเพื่อปรึกษาเรื่องกิจกรรมนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ

ละ 30.00 และ ปัญหาเรื่องการเรียนคิดเป็นร้อยละ 13.33 และปัญหาส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 6.67

การได้รับข้อมูลข่าวสารการทำกิจกรรมนิสิต นักศึกษาได้รับจากอาจารย์โดยตรงคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือจากเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 26.67 และ จากสื่อสารสนเทศ (Facebook) 3.33

ข้อเสนอแนะในเพิ่มเติมต่อองค์กรนิสิต นักศึกษา ไม่ออกความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 63.00 รองลงมาคือต้องการพื้นที่ในการทำกิจกรรมเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 16.68 นอกจากนี้มีความต้องการเพิ่ม กิจกรรมให้หลากหลาย, ต้องการงบประมาณเพิ่มเติม, ไม่ต้องการระบบรับน้องที่รุนแรง, ไม่ต้องการให้เปลี่ยนแปลงจากที่เป็นอยู่ ในสัดส่วน เท่ากันคือร้อยละ 33.33

นักศึกษาทราบว่าการทำกิจกรรมมีผลต่อ ระบบคุณภาพคิดเป็นร้อยละ 86.67 การเข้าร่วม กิจกรรมไม่มีบทลงโทษคิดเป็นร้อยละ 73.33 เป็น กิจกรรมที่ทำโดยสมัครใจคิดเป็นร้อยละ 53.33 เป็น กิจกรรมที่ทำโดยบังคับคิดเป็นร้อยละ 46.67 และการ เข้าร่วมกิจกรรมมีบทลงโทษคิดเป็นร้อยละ 26.67

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

การศึกษาวិเคราะห์โครงสร้างองค์กรกิจการ นิสิตนักศึกษาในบริบทของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ของสถาบันอุดมศึกษา สามารถนำมาวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม SWOT Analysis ดังนี้

1. จุดแข็ง (Strength)

1.1 นิสิตนักศึกษามีความตั้งใจสูงในการ ร่วมกิจกรรม

1.2 มีการนำระบบคุณภาพมา ประยุกต์ใช้แล้ว

1.3 มีการบริการนักศึกษาที่หลากหลาย

1.4 อาจารย์มีความใกล้ชิดกับนักศึกษา ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย

2. จุดอ่อน (Weakness)

2.1 บุคลากรมีคุณวุฒิการศึกษาไม่ตรง กับงานกิจการนักศึกษา

2.2 การบริการนักศึกษาจัดตามความ พร้อมของหน่วยงานกิจการนักศึกษาหลักของ มหาวิทยาลัยไม่ได้จัดตามความต้องการของ สาขาวิชา

2.3 อาคารสถานที่ไม่เหมาะสมต่อการ จัดตั้งหน่วยงาน

2.4 ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยไม่ค่อย ให้ความสำคัญกับกิจกรรมของนักศึกษา

2.5 บริบทของสาขาวิชาศิลปะการแสดง ไม่มีความชำนาญเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.6 กิจกรรมที่กำหนดโดยสำนักงาน คณะกรรมการอุดมศึกษา ไม่สอดคล้องกับบริบท ของสาขาวิชาศิลปะการแสดง

2.7 เนื้อหารายวิชาของนักศึกษาวิชา ศิลปะการแสดงเปิดโอกาสให้ใช้ศักยภาพทาง วิชาชีพ ช้าช้อนกับกิจกรรมที่จัดโดยกิจการ นักศึกษา

3. โอกาส (Opportunity)

3.1 มีกองทุนกู้ยืมของรัฐบาล และ ทุนอุดหนุนทางการศึกษาส่งเสริมนักศึกษาให้เข้ามา เรียนด้วยการใช้ความสามารถทางด้านกิจกรรม

3.2 การประกันคุณภาพทำให้กิจการ
นักศึกษาต้องปรับปรุงคุณภาพตลอด

3.3 กระแสของการแข่งขันกันทำให้มี
การสร้างสรรค้กิจกรรมที่มีความลุ่มลึกในการ
พัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษามากขึ้น

3.4 มีความร่วมมือระหว่าง
สถาบันอุดมศึกษาและชุมชนมากขึ้น

3.5 บุคลากรส่วนใหญ่ มีอายุไม่เกิน 30
ปี และเข้าใจความเปลี่ยนแปลงได้ดี

4. อุปสรรค (Threat)

4.1 งบประมาณทางด้านกิจการ
ศึกษามักไม่ได้รับการสนับสนุน

4.2 การจัดกิจกรรมของนักศึกษา
สาขาวิชาศิลปะการแสดงมักถูกมองว่าขาดเนื้อหา
ทางด้านวิชาการ

และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า
งานวิจัยในประเทศส่วนใหญ่เป็นการศึกษาถึงการ
พัฒนาทางด้านนามธรรมและการตอบสนองความ
พึงพอใจของนิสิตนักศึกษา เป็นส่วนสำคัญตลอดจน
การสร้างรูปแบบต่างๆ เพื่อสามารถนำไปปรับใช้กับ
โครงสร้างขององค์การนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีหลาย
รูปแบบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

อภิปรายผล

1. สภาพโครงสร้างองค์กรนิสิตนักศึกษาใน ระดับคณะ สถาบันอุดมศึกษา

จากการศึกษาสภาพโครงสร้างองค์กรนิสิต
นักศึกษาในระดับคณะในสถาบันอุดมศึกษา จากการ
สัมภาษณ์เชิงลึก และการศึกษาสภาพแวดล้อมทั่วไป
พบว่า โครงสร้างองค์กรนิสิตนักศึกษา ในระดับคณะ

ศิลปกรรมศาสตร์ มีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต
นักศึกษา และหัวหน้าฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายกิจกรรม
นิสิตนักศึกษาหรือ อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษาทำ
หน้าที่รับผิดชอบสูงสุดในหน่วยงานนั้นๆ ทำหน้าที่
ประสานงานควบคุมดูแลกิจการนิสิตนักศึกษาในฝ่าย
ร่วมกับฝ่ายกิจการนักศึกษาส่วนกลาง สภาพ
โครงสร้างในระดับคณะ มีบุคลากรประจำฝ่ายไม่ถึง
10 คนและมีวุฒิการศึกษาสูงสุดคือระดับปริญญาโท
มีอุปกรณ์สำนักงานและเครื่องอำนวยความสะดวกใน
การทำงานตามสมควร บุคลากรทำหน้าที่จัดกิจกรรม
ตามปฏิทินกิจกรรมที่ได้มีการกำหนดไว้แล้ว ในระดับ
สถาบันและระดับคณะ ประสานงานให้มีการดำเนิน
กิจกรรมและโครงการต่างๆ ทำหน้าที่เป็นอาจารย์แนะ
แนว ดูแลด้านหอพัก ร้านอาหาร สำหรับคณะที่มี
หอพัก งานอนามัย และ ร้านอาหารแยกออกมาจาก
ส่วนกลาง ipp, (1977) ได้กล่าวถึงขอบเขตของงาน
กิจการนักศึกษาไว้ว่าหน้าที่การให้บริการและ
สวัสดิการ เป็นการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมและ
คุ้มครองในด้านต่างๆ ของนักศึกษา เช่น การให้บริการ
สุขภาพอนามัย การบริการแนะแนวการศึกษาหรือ
อาชีพ การบริการร้านอาหาร และการบริการจัดหาทุน
หน้าที่การควบคุมนักศึกษา เป็นภารกิจด้านการ
ปกครอง เพื่อต้องการให้นักศึกษาได้เรียนรู้และปฏิบัติ
ตามกฎระเบียบประเพณีที่ติงามของสถาบันการศึกษา
แห่งนั้น เช่น การปฐมนิเทศและการรับนักศึกษาใหม่
เข้าชั้นเรียน การเก็บทะเบียนประวัติและบันทึกผล
วินัยนักศึกษาและหอพัก เป็นต้น หน้าที่ในการจัด
กิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัด
กิจกรรมในด้านต่างๆ ของนักศึกษา เช่น ให้มีองค์กร
นักศึกษาขึ้นมา เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการ

ประเภทต่างๆ ในงานวิจัยนี้พบว่ากิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นเป็นประจำคือ

1) การจัดปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่มีเป้าหมายให้นักศึกษาได้รู้ระบบการศึกษาของคณะและมหาวิทยาลัย และแนะนำแนวปฏิบัติการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

2) กิจกรรมสันทนนาการหรือกิจกรรมรับน้องในระดับคณะเป็นการส่งมอบความสุขจากผู้ที่มาอยู่ก่อน สู่มิตรที่มาอยู่ใหม่ คือ เป็นการสืบทอดความรู้สึกอันดีต่างๆ ของรุ่นพี่สู่รุ่นน้องที่เพิ่งเข้ามาอยู่ใหม่ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ สัมผัสสามสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ โดยเฉพาะในรั้วมหาวิทยาลัยที่กว้างขวางด้วยแล้ว การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อน พี่น้อง ร่วมสถาบันเดียวกัน ก็จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้แต่ละบุคคลมีความเชื่อมโยงและกว้างขวางมากขึ้นด้วย และจากการที่ภายในมหาวิทยาลัย ผู้คนที่มาอยู่ก็ล้วนมาจากพื้นที่วัฒนธรรม หรือแม้กระทั่งภาษาที่แตกต่างกัน การได้รู้จักเรียนรู้และเข้าใจซึ่งกันและกัน ก็จะเป็นสิ่งที่ดีต่อบุคคลนั้นในภายภาคหน้า จึงนับได้ว่า ประเพณีรับน้อง คือปรากฏการณ์แรกๆ ที่ช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้และเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

3) กิจกรรมประกวด “ดาว-เดือน” FRESHY BOY AND FRESHY GIRL คือการคัดเลือกตัวแทนนิสิตนักศึกษาฝ่ายชายและฝ่ายหญิง เพื่อเป็นตัวแทนตัวนิสิตนักศึกษาในแต่ละคณะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เป็นภาพลักษณ์ของการเป็นผู้นำในการทำมาความดีและมักจะทำหน้าที่ถือพานในพิธีไหว้ครูเป็นกิจกรรมแรก

4) การจัดพิธีไหว้ครู มีเป้าหมายให้นักศึกษาเป็นพิธีกรรมที่เป็นประเพณีของไทยที่นิยมปฏิบัติมาแต่สมัยโบราณ แสดงถึงความระลึกถึงบุญคุณของครู การไหว้ครูเป็นการแสดงตนว่าขอเป็นศิษย์ของท่านโดยตรง "การไหว้ครู" คือ การแสดงถึงความเคารพตบแต่งที่แด่ท่านบูรพาจารย์ และครูบาอาจารย์ ผู้ซึ่งประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ เพื่อจะได้เป็นความรู้ดีตนนำไปประกอบอาชีพ เพื่อสร้างความรู้เจริญรุ่งเรืองให้แก่ตนเองในภายภาคหน้า ทุกสถาบันมีประเพณีนิยมในการเลือก ตัวแทน ที่เรียกฝ่ายชายว่า “เดือน” ฝ่ายหญิงว่า “ดาว” เป็นผู้ถือพาน โดยพานจะให้นักศึกษาปี 1 เป็นผู้ถือพานและจัดทำเองทั้งหมด หลังจากนั้นนำมาเข้าพิธีไหว้ครูแล้วก็จะนำมาประกวดกันเพื่อสร้างเป็นกิจกรรมสำคัญทุกปี

5) กิจกรรมแห่เทียนพรรษา เพื่อให้นักศึกษาได้สืบสานวัฒนธรรมการแห่เทียนเข้าพรรษาและถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา และสังฆบูชาการแห่เทียนเป็นประเพณีที่แสดงถึงความศรัทธา ความสามัคคีของชุมชนและเป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนาให้อำรงอยู่ต่อไป แม้ว่าปัจจุบันจะมีการปรับเปลี่ยนเป็นการซื้อเทียนพรรษาสำเร็จรูป หรือการถวายเป็นพุทธบูชาออนไลน์ แต่หากทุกคนช่วยกันสืบสานประเพณีอันดีงามนี้ไว้ ประเพณีการหล่อเทียนและแห่เทียนจำนำพรรษาก็จะเป็นประเพณีอยู่คู่ประเทศไทยต่อไป

6) กิจกรรมเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เป็นการนำเสนอผลงานของนิสิตนักศึกษา และคณาจารย์ในบริบทต่างๆ ของสาขาวิชาในระดับคณะศิลปกรรมศาสตร์ ส่วนมากเป็นการจัดแสดงผลงานประจำปี ตามโครงการต่างๆ เช่นโครงการ

ศิลปะการแสดง หรือโครงการดนตรี เทศกาลศิลปะ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาส แลกเปลี่ยน นำเสนอผลการเรียนสู่สาธารณชน และนำเสนอผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคำตอบ หรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์

7) กิจกรรมกีฬา เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา รักสุขภาพ รู้จักใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์ ส่งเสริมให้มีสุขภาพกายและสุขภาพใจที่ดี มีความรอบคอบในการทำงานรู้จักค่าของเงิน มีความสามัคคีทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีสอนให้เห็นคุณค่าของการเสียสละเป็นคนมีความอดทนต่อความยากลำบาก มีความระมัดระวังในขณะทำงาน เรียนรู้ที่จะแบ่งเวลา และรู้จักความเป็นคนมีน้ำใจนักกีฬาที่รู้จักแพ้รู้จักชนะ

8) กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ เป็นการจัดกิจกรรมการให้คำแนะนำเมื่อจบการศึกษาเป็นประเพณีของสถานศึกษา ที่ปฏิบัติมาทุกปีสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาเป็นการอบรมเพื่อชี้แนะแนวทางการปฏิบัติเบื้องต้นในการเตรียมตัวทำงานของบัณฑิต

9) กิจกรรมอบรมอื่นๆ เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ค่ายอาสา กิจกรรมเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ความรู้ทางวิชาชีพ การอบรมเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นต้น

ขั้นตอนการบริหารกิจการนักศึกษาที่ดีควรศึกษาคุณลักษณะเฉพาะของนักศึกษาโดยทั่วไป

กิจการนักศึกษาคควรมีการศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษา เนื่องจากผลของความเปลี่ยนแปลงทางสังคม จะส่งผลให้การใช้ชีวิตของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ซึ่งอาจใช้แบบสอบถามสำรวจ แล้วนำผลที่ได้เหล่านั้นมาจัดโปรแกรมต่างๆ สำหรับการพัฒนานักศึกษาต่อไป นอกจากนี้กิจการนักศึกษาต้องมีความเข้าใจธรรมชาติของนักศึกษา และถ้าพบปัญหาบางประการเกิดขึ้น ก็สามารถติดต่อประสานงานกับฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขได้ เช่นเดียวกับปัญหาด้านวิชาการ ก็สามารถร่วมมือกับคณะวิชาได้โดยตรง นอกจากนี้กิจการนักศึกษาต้องมีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อมุ่งเน้นให้นักศึกษามีสภาพแวดล้อมที่ดีเกิดขึ้น เช่น มีความร่วมมือกับฝ่ายวิชาการและคณะวิชาต่างๆ รวมถึงมีการเผยแพร่แนวทางในการพัฒนานักศึกษาให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยได้รับรู้และตระหนักถึงความสำคัญ ที่มีผลต่อความสำเร็จของนักศึกษา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2545)

กระบวนการ การเรียน-การสอนในขณะศิลปกรรมศาสตร์มีลักษณะเป็นการเรียนการสอนแบบปฏิบัตินิยม (Pragmatism) ตามแนวคิดที่ว่าประสิทธิภาพทางการปฏิบัติเป็นตัวกำหนดความจริงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการทำงานสร้างสรรค์งาน และการผลิตงานได้ ด้วยว่าแนวคิดนี้มุ่งประเมินค่าการทำงานของบุคคล โดยถือว่า “ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน” เป็นตัววัดค่าการทำงาน การสร้างสรรค์งาน และการผลิตงานของบุคคลว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร ประสิทธิภาพของงานที่นักศึกษาทำงาน โครงการงาน โครงการ รายงาน ชิ้นงาน การสร้างสรรค์ การผลิต ดูได้ที่ผลของงาน ซึ่งเป็น

ตัวกำหนดความจริงแท้ คุณค่าหรือประโยชน์ที่เกิดจากการกระทำนั้น โดยการประเมินดูจากผลงานที่ปฏิบัติภารกิจจริงของนักศึกษาว่าเป็นอย่างไร อีกทั้งเป็นวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียน สร้างสรรค์งาน ผลงานให้ คุ่มค่า คุ่มทุน และก่อให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด ส่งเสริมให้บุคคลศึกษาเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ไม่หยุดนิ่ง เพราะโลกของเราเปลี่ยนแปลงเร็วและมีปัญหาใหม่ๆ เกิดขึ้นเรื่อยๆ บุคคลจึงจำเป็นต้องศึกษาหา ความรู้อยู่เสมอทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และ ตามอรรถาจารย์ เพื่อสะสมความรู้ใส่ตัวไว้ให้มากที่สุด ใช้ เป็นเครื่องมือในการทำงาน เป็นเข็มทิศบอกว่าจะทำ อย่างไร และเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาทุกอย่าง ในชีวิตต่อไป

แนวคิดรูปแบบกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาใน สาขาวิชาศิลปะการแสดงมีการจัดกิจกรรมตาม แนวทางทางการพัฒนาเยาวชน นักศึกษา และบัณฑิต ในอนาคต โดยสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา กำหนดขึ้นเป็นกรอบแผนอุดมศึกษาระยะ ยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551 – 2565) สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐาน กิจกรรมนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 254 (1) โดย กำหนดประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ 6 ประเภท คือ (1) กิจกรรมส่วนกลาง (2) กิจกรรม วิชาการ (3) กิจกรรมกีฬา (4) กิจกรรมศิลปะและ วัฒนธรรม (5) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ (6) กิจกรรมนันทนาการ

การมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษา เป็น ส่วนประกอบสำคัญ เพราะหมายถึง ปริมาณของ แรงกายและแรงใจที่นิสิตนักศึกษาอุทิศให้แก่การหา ประสบการณ์ทางวิชาการ นิสิตนักศึกษาที่มีส่วน

ร่วมมาก ได้แก่ นิสิตนักศึกษาที่อุทิศเวลาและ พลังงานมากในการเรียน ใช้เวลาในสถานศึกษามาก เข้าร่วมองค์กรนิสิตนักศึกษาต่างๆ อย่างจริงจัง และมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์และนิสิตนักศึกษาอื่นๆ มากในทางกลับกัน นิสิตนักศึกษาที่ไม่มีส่วนร่วม อาจไม่สนใจการเรียน ใช้เวลาอยู่ในมหาวิทยาลัย น้อยไม่ทำกิจกรรมนอกหลักสูตรต่างๆ และมีการ ติดต่อกับอาจารย์และนิสิตนักศึกษาอื่นๆ น้อย การ ที่จะทำให้นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมและเข้าร่วม กิจกรรมที่ได้ออกแบบมาแล้วจะสามารถพัฒนา นิสิตนักศึกษาให้เป็นไปตามลักษณะบัณฑิตที่พึง ประสงค์จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาจะ พัฒนาวิธีการต่างขึ้นมาเพื่อให้นักศึกษามีความ พร้อมในการศึกษามากที่สุดในสถาบันการศึกษา แห่งนั้น (แอสติน, 1993)

การจัดกิจกรรมทั้งหมดจะต้องคำนึงถึง คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาในบริบทของความ เป็นศิลปะการแสดงที่เน้นการเรียนการสอนใน รูปแบบปฏิบัติเป็นหลัก กิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาให้ ความสนใจเป็นหลักตามรายงานการวิจัยนี้ คือ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม สำหรับกลุ่มผู้เรียน ด้านนี้ การจัดกิจกรรมทางวิชาการ ควรสอดคล้อง กับบริบทของผู้เรียน เช่น การสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง อัตลักษณ์ภาพยนตร์ไทย หรือ การเสวนาเรื่อง ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น การจัดกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ ควรมีกิจกรรมที่จัดและ สอดแทรกเรื่องศิลปวัฒนธรรม เช่นการจัดกิจกรรม จิตอาสาพัฒนาแหล่งอารยธรรม เป็นต้น หรือ แม้แต่กิจกรรมนันทนาการก็ควรแทรกเรื่องการมี ตัวตน การพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึง

ประสงค์ภายในบริบทของคณะศิลปกรรมศาสตร์ของแต่ละคณะ สถาบัน จึงต้องพัฒนาให้นักศึกษาได้แสดงออกอย่างเหมาะสม ในรูปแบบของความเป็นนิสิตนักศึกษาศิลปกรรมศาสตร์ ที่ต้องกล้าแสดงออกในมิติที่มีความหลากหลายของความรู้สึก และรู้จักควบคุม แยกแยะการแสดงออกให้เหมาะสม สร้างสรรค์ค้นคว้า ทดลอง ความเป็นตน เพื่อให้เกิดคุณสมบัติของนักสร้างสรรค์และสามารถประเมินตนเองและรู้จักคุณค่าในตนเองได้ การรู้จักคุณค่าในตนเองของนิสิตนักศึกษาศิลปกรรมศาสตร์ จึงเป็นการประเมินตนเองตามความรู้สึกของตนว่า ตนเองเป็นคนที่มีความรู้ มีความสามารถ มีความสำคัญ มีการประสพผลสำเร็จในการทำงาน รวมทั้งการยอมรับ การเห็นคุณค่าจากคนในสังคมที่มีต่อตน ตลอดจนการมีเจตคติที่ดีต่อตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเอง มองตนเองในแง่ดี ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกกับบุคคลอื่นในแง่ดีด้วย นิสิตนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ จึงมักเป็นบุคคลคล่องตัว เร็ว มองโลกในแง่ดี มีคุณลักษณะของคนใจดี เข้ากับคนอื่นได้ง่าย และมีเสน่ห์ต่อผู้คนรอบข้าง

ในขณะเดียวกันกิจกรรมสำคัญที่จะเสริมความเป็นนิสิตนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาที่เกี่ยวกับการแสดงและนาฏศิลป์ คือกิจกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ผู้บริหาร และคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับสื่อการเรียน-การสอน และการสอนให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจเทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลายเพื่อเป็นการขยายฐานความรู้ไปสู่ระดับสากล และสามารถเชื่อมโยงศิลปวัฒนธรรม ศิลปะทางด้านการแสดง

และ นาฏศิลป์ บูรณการและต่อยอดไปสู่การเป็นอุดมศึกษาโลกาภิวัตน์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำข้อมูลไปใช้เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม พัฒนาการบริหารงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาศิลปะการแสดง ในสถาบันอุดมศึกษาไทย
2. ควรนำผลที่ได้ไปเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาศิลปะการแสดง ในสถาบันอุดมศึกษาไทย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาในบริบทของสาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อศึกษาโครงสร้าง ภารกิจ การดำเนินงาน ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา 3 สถาบันที่มีความคล้ายคลึงกันในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาในวงกว้างเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐ, มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อเปรียบเทียบโครงสร้างในองค์รวมและหาข้อสรุปที่เหมาะสมกับบริบทขององค์กรนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในบริบทของคณะศิลปกรรมศาสตร์อย่างมีคุณภาพ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างควรมีการแยกเพศ และ ชั้นปี ตลอดจนสาขาวิชา เช่น ศิลปะการแสดง หรือนาฏศิลป์ หรือ ทัศนศิลป์ ดนตรี ออกแบบแฟชั่น ฯลฯ จะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความลุ่มลึก และสามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงกิจการนิสิตนักศึกษาในระยะยาวได้

เอกสารอ้างอิง

- กชกร อัดตวิริยະณูภาพ. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างกรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเอง ของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชา อุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กอบแก้ว สิงห์ดี. (2532). *แนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชรัยัณาท จิตต์บรรเทา. (2554). *การพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การเป็นผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- ธนีนาฏ ฤณ สุนทร. (2545). *การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์การบริหารคุณภาพ สำหรับกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบายการเป็นผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- นิดา วุฒิวัย. (2540). *การพัฒนารูปแบบการบริการนิสิตนักศึกษาเพื่อสนับสนุนพันธะต่อการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบายการเป็นผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์. (2546). *กระบวนการค้นคว้าใหม่ในการบริหารจัดการอุดมศึกษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546. *หลักและพื้นฐานการอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- พรชูลี อาชาวำรุง (บรรณาธิการ). 2559. *นิสิตนักศึกษา: หลักการ ปัญหาและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์,
- วัลลภา เทพหัสติน ฤณ อยุธยา. (2530). *อุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพิตรรา เศลวัฒนะกุล. (2550). *การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาตามแนว ทศพิชราชธรรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชา นโยบายการเป็นผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- สุภัชฌาน ศรีเอี่ยม. (2554). *การพัฒนาอัตลักษณ์นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุ ศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบายการเป็นผู้นำทางการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.